

kan paa et solidt Grundlag tage et godt og rigtigt Standpunkt dertil. Derfor kan jeg heller ikke tillægge den anden Grund, som det ærede Medlem har anført som Motiv til, at han gaar imod Vedtagelsen af Regeringens Forslag til Beslutning, nogen Betydning.

Men saa kommer vi til det ærede Medlems (J. C. Christensen) sidste Grund. Det ærede Medlem finder, at den nuværende Rigsdag ikke er kompetent til at tage Beslutning i Spørgsmaalet om de vestindiske Øers Afstaaelse. Jeg tror nu, at man skal være noget varsom med at tale alt for højroset om den nuværende Rigsdags Inkompetence, for der er dog ingen her i Rigsdagen, som for Alvor vil paastaa, at den Rigsdag, der i Øjeblikket sidder, ikke skulde have det nødvendige grundlovmæssige Grundlag under sig. Dette kan vist heller ikke være det ærede Medlems Mening. Naar det ærede Medlem siger, at den nuværende Rigsdag ikke er kompetent, saa kan han dermed mene to Ting. Det ærede Medlem kan mene, at den nuværende Rigsdag ikke er valgt med Afgørelsen af det vestindiske Spørgsmaal for Øje, og det er jo rigtigt nok. Men det var sandelig heller ikke den Rigsdag, der sad i de to Samlinger 1901—02 og 1902—03, og med Hensyn til hvilken man dog fra den Regerings Side, af hvilken det ærede Medlem var Medlem, ikke fandt noget til Hinder for, at den kunde vedtage denne Sag. Det ærede Medlem kan imidlertid ogsaa, naar han bruger Udtrykket „inkompetent“ om den nuværende Rigsdag, dermed mene inkompetent i Forhold til en Rigsdag, udgaaet af den Valgret, som vi faar, naar den nye Grundlov er traadt i Kraft. Jeg antager, at det ærede Medlem har brugt Udtrykket „inkompetent“ om Rigsdagen ud fra den Opfattelse, at det vilde være rigtigt, at alle de Vælgere, som efter den nye Grundlov faar Valgret, faar Lejlighed til ikke alene at sige deres Mening om Sagen, men ogsaa udøve deres Indflydelse paa Sagens Forløb, inden den naar til sin Afslutning. At dette sidste maa have været det ærede Medlems Mening, fremgaar ogsaa af hans Udtalelser i Lørdags, da han motiverede sin Paastand paa Overgang til Dagsordenen, idet han nemlig sagde, at han ikke vilde være med til at tage Answeret for denne Sags Afgørelse, naar ikke Vælgernes havde haft Lejlighed til at tage Standpunkt dertil.

Her er vi efter min Mening kommet til den eneste virkelig betydende Indven-

ding, som det ærede Medlem har haft at gøre. Jeg har ikke kunnet se, at de andre to Indvendinger, som det ærede Medlem har fremført, at han kunde ønske denne Sags Afgørelse udskudt til efter Krigen, og at Rigsdagen er blevet overrumplet — jeg har ikke kunnet se, at disse to Grunde har nogen Betydning. Men jeg indrømmer, at en Indvending som den, at man ikke bør afgøre denne Sag, før Vælgernes har faaet Lejlighed til at udtale deres Mening og udøve deres Indflydelse paa, hvorledes Afgørelsen bliver, er af Betydning. Derfor er vi ogsaa villige til netop paa dette Punkt at gøre Indrømmelse. Vi kan gaa ind paa, at Afgørelsen af den foreliggende Sag ikke sker, før Vælgernes har haft Lejlighed til at tage Standpunkt dertil, og vi mener da, at Vælgernes paa to Maader kan komme til at tage Standpunkt til en saadan Sag. Det kan ske gennem almindeligt Rigsdagsvalg, Folketingsvalg og Landstingsvalg. Men Vælgernes kan ogsaa komme til at tage Standpunkt til Sagen gennem en Folkeafstemning, ved hvilken samtlige de Vælgere, der har Valgret efter den nye Grundlov, faar Lejlighed til at udtale sig; og ønsker man, at Vælgernes skal tage Standpunkt til denne ene bestemte Sag, uden at andre Sagens Realitet uvedkommende, Spørgsmaal indblandes, saa sker det selvfølgelig redest og klarest ved en Folkeafstemning, hvor kun dette ene Spørgsmaal forelægges til Vælgernes Besvarelse med et Ja eller et Nej. Selv om man ogsaa kunde motivere Afholdelsen af et Rigsdagsvalg med Ønskeligheden af, at Vælgernes ved Valget tog Stilling til Spørgsmaalet om de vestindiske Øers Afstaaelse, er jo ingen her i Salen naiv nok til at mene, at der ikke ved en saadan Lejlighed vil blive blandet en Mængde andre Spørgsmaal ind til Vælgernes Afgørelse, ja, det er endogsaa muligt, at det kunde gaa saadan, at det vestindiske Spørgsmaal kom til at spille en Rolle af ganske underordnet Betydning ved dette Valg. Der- som det derfor blot er det, det kommer an paa, at alle Vælgernes, baade de nuværende og de nye Vælgere, faar Lejlighed til at udtale deres Mening og udøve deres Indflydelse, inden nogen endelig Afgørelse træffes i det vestindiske Spørgsmaal, maa Folkeafstemningens Vej være den eneste rette Vej at gaa.

Ud fra denne Opfattelse har vi stillet vort Ændringsforslag. Det giver, som ærede Medlemmer vil se, alle de efter den nye Grundlov valgberettigede